

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie. Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Table with 4 columns: W miejscach, W Austro-Węgrzech, W Państwie Niemieckim, W innych państwach. Rows for subscription rates (annual, quarterly, monthly).

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla rozmów zamiejscowych 1372. W Łowiczu sprzedawca numerów po 12 hł.: w Biurze datenników S. Sokołowskiego.

NOWA REFORMA WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują: Zamiejscową Administracją „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową Administracją „Nowej Reformy“... Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza...

Komunikat sztabu austro-węgierskiego. (Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.) Wiedeń, 14 lipca. Urzędowo ogłaszają: Ogólne położenie na rosyjskim terenie wojny jest niezmiennione. Południowo-zachodni teren wojny. Na froncie na Pobrzeżu odbywały się wczoraj miejscami zacięte walki artylerii...

Sytuacja między Wisłą a Bugiem. (Telegram własny „Nowej Reformy“.) Wiedeń, 14 lipca. Korespondent wojenny „N. W. Journalu“ donosi: Zdobyte Derewlan (na północny zachód od Buska; przyp. red.) posiada wielkie znaczenie dzięki temu, że miejscowość ta stanowiła ostatnią placówkę Rosyan na zachodnim brzegu Bugu w Galicyi.

Komunikat naczelnego kierownictwa armii niemieckiej. (Telegram c. k. Biura korespondencyjnego.) Berlin, 14 lipca. Biuro Wolffa donosi: Wielka główna kwatera, dnia 13 lipca. Wschodni i południowo-wschodni teren wojny. Położenie niezmiennione. Zachodni teren wojny. Atak francuski ręcznymi granatami koło fabryki cukru w Souchez został odparty...

Akcja Polaków w Ameryce. (Tel. c. k. Biura koresp.) Wiedeń, 14 lipca. Z Chicago donoszą: W czasie bieżącego roku odbyły się w Chicago zgromadzenia delegatów związków polskich amerykańskich kupców i przemysłowców...

W Stanach Zjednoczonych żyje prawie dwa miliony Polaków, z czego większość jest kupcami, fabrykantami itp. i zajmują poważne stanowiska. Jak potężnie wzrosła kolonizacja polska, tego dowodem jest fakt, że w Stanach Zjednoczonych pojawiła się przeszło 40 dzienników polskich...

Produkcja broni i amunicji we Włoszech. (Telegram c. k. Biura koresp.) Rzym, 14 lipca. „Tribuna“ dowiadyuje się, że król podpisał w głównej kwatrze dekret, powołujący do życia komitet dla intensywniejszego sporządzania broni i amunicji. Do komitetu tego należą prezydent ministrów oraz ministrowie wojny i marynarki...

Geneza rozruchów w Moskwie. (Telegram c. k. Biura koresp.) Petersburg, 14 lipca. „Riecz“ cytuje doniesienie petersburskiego „Kuryera“, że niepokoje w Moskwie zostały bezpośrednio zorganizowane. Ślady organizacji dalyby się z łatwością wykryć w drodze rewizji senatorskiej.

Reformy w Rosji zakwestionowane. (Telegram c. k. Biura koresp.) Petersburg, 14 lipca. „Riecz“ domaga się, aby organa samorządu zorganizowane były na wolniejszej podstawie demokratycznej, ponieważ dotąd nie mogą rościć sobie pretensyj do przedstawicielstwa ludu.

Ustąpienie posła rosyjskiego w Belgradzie. (Tel. wł. „N. Reforma“.) Bukareszt, 14 lipca. Rosyjski poseł w Belgradzie, ks. Trubeckoj, ustąpił na własną prośbę z zajmowanego stanowiska, widząc, że usiłowania, podjęte celem doprowadzenia do porozumienia między Serbią a Bułgarią nie mają żadnych widoków.

O złagodzenie skutków wojny. (Telegram c. k. Biura koresp.) Lozanna, 14 lipca. Obradują tu przedstawiciele licznych stowarzyszeń kulturalnych z państw, prowadzących wojnę i państw neutralnych... Ks. Trubeckoj opuścił Serbię w pewnej rozterce z uwagami, bez wizyty pożegnalnej u króla.

Po bitwie pod Gorycyą. Kraków, 13 lipca. Doniesienia prywatne pozwalają obecnie odcenić, jaką wagę przykładali Włosi do wielkiej bitwy na przestrzeni od Gorycy do morza, która się rozegrała w pierwszych dniach lipca, i jak głębokie poniesiona tam klęska wywołała we Włoszech wrażenie...

Atak skierowany na te pozycje był dość udatniony z powodu natury terenu. Pozycje austro-węgierskie ciągną się na północno zachód od Gorycy przez Podgorę, Pevmę i Oslavję. Teren, pokryty winnicami, krzakami, niskimi murami kamiennymi, daje atakującemu naturalną osłonę. Od 23 do 27 czerwca trwało tu gwałtowne bombardowanie, które w dniu św. Piotra i Pawła zmieniło się w prawdziwą orgię ognia.

Atak skierowany na te pozycje był dość udatniony z powodu natury terenu. Pozycje austro-węgierskie ciągną się na północno zachód od Gorycy przez Podgorę, Pevmę i Oslavję. Teren, pokryty winnicami, krzakami, niskimi murami kamiennymi, daje atakującemu naturalną osłonę. Od 23 do 27 czerwca trwało tu gwałtowne bombardowanie, które w dniu św. Piotra i Pawła zmieniło się w prawdziwą orgię ognia. Atak piechoty odparto. Ostrzelanie trwało następnie do południa 30 czerwca, potem ponownie odrzucono piechotę. W nocy natarł cały jeden pułk piechoty włoskiej i musiał zawrócić. Dnia 1 lipca artyleria nieprzyjacielska z grzbietu Korady koło Sankt Florian oraz od San Lorenzo di Mossa, na linii kolejowej do Cormons, wyrzucała bombę za bombą, drugą drugą drzewa, rozgniatając okopy, obkładając górę całą granatami. Pod Goiną piechota poddesłała aż pod zasieki druciane, które przemieniły się w jedno straszliwe pole jęków. Z ciężkimi stratami, ścigany przez wojska nasze, nieprzyjacieli musiał się cofnąć. Dnia 2 lipca o godz. 4 rano ocknęły się działka, zięjąc ogniem w stronę Podgory i Monte Sabotino do godz. 2 po południu. Najcięższe granaty wybiły w skalach sześć tysięcy dziur. Między godz. 7 a 8 przed poł. wzięto pod ogień działowy także stanowiska austro-węgierskie między stołkiem górskim a przyczółkiem mostowym Gorycy. Na przycywkry jednej tylko kompanii padło sto strzałów, w tem 16 celnych. O godz. 2 ustalo bombardowanie i wieczorem ruszono w kilka batalionów na przyczółek mostowy. Panowała grobowa cisza, jak gdyby wszystko zasłane było tylko trupami. Dopiero gdy Włosi przez przerwaną drutę przedarli się do zaspanych okopów, zaśniali reflektory, zaczęły karabiny maszynowe i ręczne, zaczęły wybuchać ręczne granaty. Rozpoczął się wściekły wręcz bój. Rankiem wschodzące słońce obejmowało tysiące rozszalonych zwłok. Dnia 3 lipca ofensywa omdlała. Przed południem celnie wymierzono szrapneli spędziły dwie kompanie włoskie, usadowiono na ementarzu w Lucinico. Ciężkie granaty wysokim łukiem przelatywały ponad Podgorą na stanowiska, z których nocy poprzedniej nieprzyjacieli ruszyli do szturmu. W nocy dnia 4 lipca usiłowano posłużyć się środkami technicznymi. Przed tyralierami włoskimi szli saperzy, niosąc rury z materiałami wybuchowymi, które miały podkładać pod druciane zasieki. Wystrzelano ich po drodze. Nocy następną więc po bombardowaniu ponownie, próbowano przeszkodzić austriackie zniszczyć za pomocą proc, wyrzucających miny. Oczekiwano się to powiodło, szkody wskazywało naprawiono natychmiast. Na 5 lipca przygotowano szturm generalny. Przez noc całą aż do godz. 11 przed południem pracowały działa polne, haubice ciężkie, moździerze. Około południa piechota ruszyła do ogólnego ataku. Na przestrzeni niespełna czterech kilometrów porwał się do szturmu cały korpus włoski, w sile trzech dywizji. Do wieczora Włosi ponieśli stanowczą klęskę. Chorwaci, Dalmatyńcy i Węgrzy dzielnie oparli się zalewającej ich nawałi liczebnej. Tak było pod Gorycyą. Na południe skraj płaskowyżu Komenu na szerokości półtora ki-

KISS MENYHERT. Legenda częstochowska. Na Jasnogórskim wzniesłym szczycie Niby olbrzymia mewa biała, Co skrzydła topi w chmur błękitne Stoi Chram święty — świątyni chwala. Gdy się rozłożą jutrzni brzaski Płyną pątnicy barwną jądą I szepczą gornie: „Pomań łaskę... Przed Matką Boską z trosk się żalą... Do przernajświętszych stóp Dziewicy Do Matki Boskiej Częstochowskiej Zczęsz Polacy-męczennicy Wszystkie łzy swoje, ból i troski. A Częstochowska Matka Boża, Co lud ten wieki ma w swej pieczy Złoci mu dusze niby zorza I łaskę swoją z ram go leczy. Tu, gdzie nie grożą rzyzy pleni I tyran w ich nie godzi życie Skarzą się na swój ból statetni Polacy i Litwini skrycie. Wśród Paulinów białej rzeszy, Co nigdy nie straciła wiary, Ze Polskę przedził Bóg pocieszny, Żył Pater Kovacs, Węgier stary. Polska dlań matka była druga, W Polakach widział naród bratni I żył tak smutny boży sługa Wśród mnichów — Węgier już ostatni...

Gdy siedł poważnie przez świątynię, Gdzie tłumy ludu kornie kłęczą, Zda się, że w smutnej tej krainie Na chmurnem niebie był on tęczy... Był barwną tęczy wiary onej, Która zwątpiałe dusze krzepi, Ze zagrzają hymn wolności dzwony, Ze będzie, że być musi lepiej. A kiedy drżący, bladoliccy Nad drugiej matki dolą biedną Zapłakali tam i kuzalnicy Szło przez świątynię ikanie jedno... „Bracia! Niech w serca wasze wrośnie Nadzieja... cudne, wonne kwiecie! Niech żyje Wiaral... sen o Wiośnie... Bo sierotami nie-będziecie!... „A gdy uderzy wam godzina Na święto świat — na Zmartwychwstanie Węgierska ruszy się kraina I ramię w ramię z wami stanie. „Z waszym się wrogiem Węgier zmierzysz W dzień najcięższy z wiosen wiosny I w niezmożony huk żołnierszy Karpacie się zamienią sosny! „Od Tatr przywieje wam zbawienie Węgierski wichr, co wrogów zwali! Moskiewskie jarzmo pójdzie w cienie I świat ustysz, żeście ustali! Tak oto kazał sługa boży Cny Pater Kovacs, człowiek prosty I świąt o polskiej, złotej zorzy Umartwiał ciało swe przez posty.

Na zimnym glazie kładąc głowę I wyciągając w górę ręce Za ludu — i łzy wiekowe Najświętszej skarzył się Panience: „O zbaw Ty lud ten Panno Święta Coś Polski całej jest Patronką I skrusz niewolne jego pęta I z pośród chmur mu ukaz' słenkoi „Na kraj Kościuszki, na kraj Bema Pioryny zoslił i orkany! Niech ujrze, że w nim wrogów niema I Polska cała rwie kajdany!... „Niech na węgierskiej ziemi wstaną Te orły, które święty wórzą I polskim sercom w ono rano Niechaj węgierskie serca wórzą! „O Panno Święta pełna łaski Teżnoty mojej skróć katusze I daj dnia tego ujrzeć brzaski, A potem z ciała zabierz duszę! Tak Pater Kovacs lata marzy Swój sen w klasztornej, mniszej celi I modły wznosi do ołtarzy A Czas mu ułosy srebrem bielii... Tak długie lat szeregi płyną... A ból mu serce wstrząsa w drzeszce, Ze nad nieszczęśliwą krainą Jest noc — i brzask nie ścicia jeszcze... „Aż nadszedł Dzień... O dniu Ty śniomy! Mnich się wczytuje w biblii słowa... Wtem zagrzają strzały na wsze strony I burza zrywa się gromowa!...

Na ciche, biedne życie mnisze Padła ulewa świątła złota!... Odgłosy strzałów mącą ciszę... „O cudzie!... Isci się tęsknota!... Mnich nie wie... sen li to... czy jawa... Li wyplakanych oczu złuda... Przed duszą sen wyśniony stawa... Najłodsze się spełniają cuda... Zatrzęsły się klasztorne ściany... Karabinowe grzmiały wystrzały... Grzmiały rogi... biją tarabony Rwie huk żołnierzy rozszalały. Zali to sennie są majaki?... Co duszę wiodą na bezdroża?... Niel... To najświętszej Łaski znak!... Tc Ty cud czynisz Matko Boża!... Już pod klasztorem ryczą działa... Śmierć całe lany ludzi ściele... Kłębą się w krwi oparach ciała I grzmiały granaty i szrapnele... Zachwiały się Kozaków szyki... Już uciekają... kurz się wzbija... A tuż za dziecą grzmiały okrzyki: „Bij!... morduj!... Jezus i Maryja!... Co to za słowa?... co za dźwięki?... Która tysięcy ludzi wzrosło?... To ryk bojowy z łwa paszczyki To „rajta! rajta!“ — Węgrów hasła!... To są węgierskiej dźwięki mowy To jest najłodsze duszy granic! To najcięższy hymn bojowy, Przed którym nic się nie ostanie!...

Rumieniec twarz stercowi krasni Serce mu moc wstepuje żywa!... „Tak! To są Węgrzy!... to są nasi!... „To brat dziś bratu wieży zrywa!... „Sen li to jaki?... Boże!... Boże!“... Serce oczy... „Niel... To jawa!“... Serce, jak kierz Mcjżesza gorze... I sen się złoty czynem stawa... Raz wraz zabłyśnie ostrze szabli... I spada łeb kozacki, urażony... W jakiś bezdenny odmet dyabli Wrogów węgierscy prą kuzary!... „To Twój jest cud, Najświętsza Panno „To Twa najświętsza jest opieka, „Ześ zorze rozpałta ramną, „Na którą wiek już Polska czeka!... Zapada jasny wieczór cichy, Buchnieją łuny wkrąg pochłonię, Zbierają się w habitach mnichy... By chwile świętą uczcić godnie!... Wróg pierzchnął... jakby dyamenty Zabłysły gwiazdy cichą nocą I Częstochowski Chram przeświecił Miogitnymi blaski złocą... A tam... gdzieś z głębi... skroś przez nawę Najświętsza się uśmiecha Panna I zwraca oczy swe łaskawe W ten tłum, co śpiewa Jej „Hosanna!“... Na dzień tryumfu, na dzień chwały Zagrzają się wieży wszystkie dzwony I zbiera się tłum braci biady I niesie święte feretrony...

